

foreflaa. Jeg har imidlertid foreflaaet den, fordi den fra Regeringens Side findes at være den i og for sig rigtige og korrekte Sum. Hvorvidt nu bægge Ting ville faa større Respekt for denne Sum, fordi den forlanges endnu en Gang, kan jeg ikke have nogen Mening om, og derom skal jeg ikke udtale mig. Den sidste ærede Taler formenter, at der maatte være foretaget ny Undersøgelser, som mulig kunde have foranlediget Ministeren til at opretholde sit Forslag. Jeg skal dertil bemærke, at ny Undersøgelser med Hensyn til selve Stationsanlægget have ganske sikkert ikke været foretagne, fordi der ikke har været mindste Grund dertil. I teknisk og økonomisk Henseende er man og var man allerede i Fjor saa fuldkommen paa det rene med, hvad der kan gøres og ikke kan gøres, at der ingen Grund har været til at gøre den Slags ny Undersøgelser. Men en Undersøgelse er ganske vist stet, og den er gaaet i Retning af, hvad der kan gøres, uden at Spørgsmaalet præjudiceres. Man har villet vide: Hvor langt kan Viborg—Næstруп Banelinien føres frem, uden at man præjudicerer Spørgsmaalet om Bibeholdelsen af Viborg Station paa dens nuværende Sted eller dens Flytning? Man er kommen til det Resultat, at man kan gaa noget længere frem, end jeg forudsatte i Fjor. Men i øvrigt er det fastslaaet, at den Bygning, der nu foretages, føres kun til det Punkt, hvor man har Valget imellem at føre den videre til en ny Station eller til den nuværende Stationsplads. Jeg mener, at det, Tinget kunde forlange af Ministeren, er, at han kunde sørge for, at Spørgsmaalet stod frit. Det har jeg gjort, og videre er der ikke Grund til at foretage noget, da Spørgsmaalet i øvrigt ligger ganske klart belyst baade i økonomisk og teknisk Henseende. Jeg er enig med ærede Talere i, at det er et Spørgsmaal, som bør afgøres og afgøres saa snart som muligt. Derfor har Indenrigsministeren i Mar ligesom forrige Mar fremsat et særligt Lovforslag derom i Stedet for, som det oprindeligt skulde være stet, og vel at mærke godt kunde være stet, at forlange det som en Bevilling paa Finansloven, hvor det meget godt kunde høre hjemme. Jeg nævnte i Fjor, at jeg fremsatte Forslaget som Forslag til en særlig Lov, fordi man derved haabede at kunne fremskynde Afgørelsen mere, end om det stod paa Finansloven.

Dette Haab svigtede i Fjor, men jeg haaber, at det vil kunne gaa bedre i Mar, og at man vil kunne komme til et Resultat. Om Enkeltighederne i Lovforslaget skal jeg ikke udtale mig og heller ikke om Forhandlingerne derom i det forløbne Mar. De have jo været saa vidtløftige og ere saa vel kendte fra alle Sider, at jeg ikke tror, at der i Djebkløbet kan være nogen Fornøjelse ved atter at komme ind paa dem. Jeg skal derfor kun anbefale Lovforslaget til hurtig Fremme, saa at man kan komme til en Afgørelse, men hvilken denne Afgørelse vil blive, kan jeg ikke have nogen Mening om. Det er selvfølgelig mit Ønske, at bægge Tingene ville enes om at vedtage det Lovforslag, som nu fremsættes af Regeringen, men om det vil lykkes at faa Tingene dertil, er et andet Spørgsmaal. Ærede Medlemmer ville erindre den Stilling, jeg indtog til dette Forslag i Fjor, det var jo egentlig et Lovforslag, som gik imellem Tingene, og jeg skønner ikke rettere, end at jeg vil have den samme Stilling i Mar, dog naturligvis med det Forbehold, at det til sidst maa blive mig, som faar Afgørelsen af, om jeg vil kunne modtage, hvad der maatte være blevet vedtaget.

M. Nielsen: Efter den ærede Indenrigsministers Udtalelser synes i alt Fald jeg, at der nu staar en Mulighed aaben for, at han vil modtage en af et eventuelt Flertal vedtagen Lov om Flytning af Stationen, og for saa vidt er det mig en Glæde at kunne notere dette, og jeg nævner fremdeles Haab om, at vi kunne komme frem ad den Vej.

Da ingen yderligere begærede Ordet, var Forhandlingen sluttet.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

C. Navn: Jeg skal tillade mig at foreflaa dette Lovforslag henvist til et Udvalg paa 11 Medlemmer.

Uden Forhandling og Afstemning
vedtoges dette Forslag.